

Predmet C-601/20

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

13. studenoga 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:

Tribunal d'arrondissement (Luksemburg)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

13. listopada 2020.

Tužitelj:

SOVIM SA

Tuženik:

Luxembourg Business Registers

Rješenje u trgovačkim stvarima 2020TALCH02/01568, u skladu s člankom 7. stavkom 3. i člankom 15. stavkom 5. loi du 13 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs (Zakon od 13. siječnja 2019. o uspostavi Registra stvarnih vlasnika, u daljnjem tekstu: RBE)

[omissis]

U postupku [omissis]

između:

dioničkog društva **SOVIM SA**, osnovanog i sa sjedištem na adresi L-2449, Luxembourg, [omissis];

tužitelja [omissis]

i:

gospodarskog interesnog udruženja **LUXEMBOURG BUSINESS REGISTERS**, skraćeno **LBR**, sa sjedištem u L-1468, Luxembourg [omissis]

tuženika, [omissis]

[omissis]

Nakon što su na raspravi održanoj 13. listopada 2020. zastupnici stranaka iznijeli njihove zahtjeve, [omissis]

Na javnoj raspravi održanoj na današnji dan doneseno je **[orig. str. 2.]**

sljedeće rješenje:

Činjenice

Dopisom od 12. kolovoza 2019., upućenom Registru stvarnih vlasnika (u daljnjem tekstu: RBE), dioničko društvo SOVIM SA podnijelo je zahtjev za ograničenje pristupa informacijama o njegovu stvarnom vlasniku na temelju članka 15. Zakona od 15. siječnja 2019. o uspostavi Registra stvarnih vlasnika (u daljnjem tekstu: Zakon).

Preporučanim dopisom od 6. veljače 2020., upravitelj RBE-a, gospodarsko interesno udruženje LUXEMBOURG BUSINESS REGISTER (u daljnjem tekstu: LBR) odbio je prihvatiti te zahtjeve.

[omissis]

Zahtjevi i tužbeni razlozi stranaka

SOVIM najprije traži da se utvrdi da se člancima 12. i/ili 15. Zakona povređuje pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života, pravo na zaštitu podataka i/ili pravo na djelotvoran pravni lijek, te stoga da se te odredbe izuzmu iz primjene i da se proglasi da informacije, koje je SOVIM pružio u skladu s člankom 3. Zakona, nisu javno dostupne u RBE-u.

Podredno, od suda traži da Sudu Europske Unije (u daljnjem tekstu: Sud) [omissis] uputi potrebna pitanja.

Podrednije, traži da se utvrdi da u ovom slučaju postoji nerazmjerni rizik u smislu članka 15. stavka 1. Zakona te da se stoga LBR-u naloži da ograniči pristup informacijama iz članka 3. Zakona i da se naloži pohrana presude koju treba donijeti u LBR-ov spis o SOVIM-u.

U prilog svojem zahtjevu, SOVIM navodi da se odobravanjem javnog pristupa identitetu i osobnim podacima stvarnog korisnika koji su uneseni u RBE povređuje pravo na zaštitu njegova privatnog i obiteljskog života, koje se predviđa

člankom 8. Europske konvencije o ljudskim pravima, člankom 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 11. stavkom 3. Ustava.

Napominje da je svrha Direktive 2015/849 o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (u daljnjem tekstu: Direktiva 2015/849), kako je izmijenjena Direktivom 2018/843 na temelju koje je Zakon uveden u luksemburško pravo, identifikacija stvarnih vlasnika društava **[orig. str. 3.]** koja se upotrebljavaju za pranje novca ili financiranje terorizma, kao i sigurnosti poslovnih veza i povjerenja u tržišta.

Međutim, nije utvrđeno kako javni pristup podacima u RBE-u, bez ikakvog nadzora, omogućuje da se ostvare ti ciljevi. Naprotiv, riječ je o ozbiljnom i neproporcionalnom zadiranju u privatni život stvarnih vlasnika, koje nije usklađeno s prethodno navedenim tekstovima.

SOVIM smatra i da javni pristup RBE-u predstavlja povredu članka 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, koji ima isto značenje i područje primjene kao članak 8. Europske konvencije o ljudskim pravima. Javno objavljivanje RBE-a predstavljalo bi nepotrebno dodatno zadiranje jer borbu protiv pranja novca ne bi učinilo učinkovitijom u usporedbi sa slučajem u kojem je pristup ograničen na tijela.

[omissis] [Razmatranje nacionalnog ustavnog prava]

SOVIM nadalje navodi da javni pristup osobnim podacima koje sadržava RBE, , predstavlja povredu određenog broja temeljnih načela navedenih u Uredbi (EU) br. 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (u daljnjem tekstu: Opća uredba o zaštiti podataka).

Time bi se povrijedilo načelo smanjenja količine podataka, predviđeno člankom 5. stavkom 1. točkom (c) Opće uredbe o zaštiti podataka, ne samo u pogledu količine dostupnih podataka, nego i u pogledu samog pristupa javnosti tim podacima, osobito zato što taj pristup nije potreban kako bi se ostvario željeni cilj sprečavanja pranja novca i financiranja terorizma.

Pristup javnosti podacima iz RBE-a protivan je i članku 25. Opće uredbe o zaštiti podataka kojim se propisuje provedba odgovarajućih tehničkih i organizacijskih mjera kojima se osigurava da integriranim načinom budu obrađeni samo osobni podaci koji su nužni za svaku posebnu svrhu obrade.

SOVIM nadalje smatra da javni pristup RBE-u predstavlja povredu članka 14. do 22. Opće uredbe o zaštiti podataka.

Luksemburškom zakonodavcu prigovara da nije proveo sigurnosne mjere kako bi identificirao svaku osobu koja traži pristup informacijama iz RBE-a, osobito, zahtjevom da se ta osoba registrira na internetskim stranicama RBE-a kako bi mogla pristupiti zabilježenim podacima. SOVIM također smatra da je činjenica da se ne zahtijeva legitiman interes za pretraživanje podataka iz RBE-a protivna volji europskog zakonodavca.

SOVIM tvrdi da do povrede načela ograničenja podataka iz članka 5. stavka 1. točke (c) Opće uredbe o zaštiti podataka dolazi kad se više ne može jamčiti da se podaci u RBE-u, koje javnost može pretraživati, upotrebljavati u posebne, izričite i zakonite svrhe. **[orig. str. 4.]**

SOVIM se oslanja i na članak 8. Povelje Europske unije o temeljnim pravima koji se povređuje kad javnost ima slobodan pristup osobnim podacima stvarnih vlasnika.

Naposljetku postavlja pitanje o poštovanju članka 6. stavka 1. Europske konvencije o ljudskim pravima, kojim se propisuje pravo na djelotvoran pravni lijek u razumnom roku dok, s jedne strane, LBR ima neograničen rok za donošenje odluke o zahtjevu za ograničenje pristupa, a s druge strane, žalba protiv LBR-ove odluke mora se podnijeti u prekluzivnom roku od 15 dana od dostave odluke o odbijanju.

To je isto pravo, osim toga, zajamčeno člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Što se tiče merituma, SOVIM smatra da je njegov stvarni vlasnik izložen ozbiljnom, stvarnom i trenutačnom nerazmjernom riziku jer postoji opasnost od otmice stvarnog vlasnika i njegove obitelji prilikom putovanja ili boravka na afričkom kontinentu, osobito u Istočnoj Africi u kojoj broj bogatih osoba koje su radi otkupnine otele terorističke skupine neprestano raste.

Stoga treba prihvatiti zahtjev za ograničenje pristupa.

Na raspravi održanoj 13. listopada 2020. SOVIM traži od suda da, prije nego što nastavi s postupkom, Sudu uputi određena prethodna pitanja.

[omissis]

LBR, u svojstvu upravitelja RBE-a, nije zauzeo stajalište o meritumu predmeta nego sudu ostavlja donošenje odluke u pogledu prethodnih pitanja koja predlaže SOVIM.

Ocjena

U skladu s člankom 15. stavkom 1. Zakona „*registrirani subjekt ili stvarni vlasnik može zatražiti, u svakom slučaju zasebno i u iznimnim okolnostima navedenima u*

nastavku, na temelju propisno obrazloženog zahtjeva upućenog upravitelju, da se nacionalnim tijelima, kreditnim i financijskim institucijama te sudskim izvršiteljima i javnim bilježnicima koji djeluju u svojstvu javnih službenika ograniči pristup informacijama iz članka 3. ako bi taj pristup izložio stvarnog vlasnika nerazmjernom riziku, riziku od prijevare, otmice, ucjene, iznude, zlostavljanja, nasilja ili zastrašivanja, ili ako je stvarni vlasnik maloljetna osoba ili iz drugih razloga poslovno nesposoban”.

Na temelju tog članka LBR i, u slučaju tužbe protiv odluke o odbijanju, sudac koji predsjedava chambre commerciale du tribunal d’arrondissement (trgovački odjel Općinskog suda), u svakom slučaju zasebno analizira postojanje iznimnih okolnosti koje opravdavaju ograničenje pristupa RBE-u, pri čemu uzima u obzir subjektivne elemente. **[orig. str. 5.]**

Valja utvrditi da je prema rješenju od 24. siječnja 2020., [omissis] Tribunal d’arrondissement (Općinski sud) [omissis] već uputio nekoliko prethodnih pitanja u okviru predmeta koji se vodio u istu svrhu u pogledu tumačenja pojmova „iznimne okolnosti”, „rizik” i „nerazmjernan” u kontekstu Zakona, a koji glase:

[omissis]

[omissis] **[orig. str. 6.]** [omissis]

[omissis]

[omissis] **[orig. str. 7.]** [omissis]

[Tekst prethodnih pitanja upućenih Sudu u predmetu C-37/20]

Na temelju prethodnih pitanja koja je u ovom postupku predložio SOVIM ističu se i druge problematike.

U skladu s člankom 3. Zakona, „*sljedeći podaci o stvarnim vlasnicima registriranih subjekata trebaju se upisati i čuvati u Registru stvarnih vlasnika:*

1. *prezime;*
2. *ime(na);*
3. *državljanstvo ili državljanstva;*
4. *dan rođenja;*
5. *mjesec rođenja;*
6. *godina rođenja;*
7. *mjesto rođenja;*

8. zemlja boravišta;

9. točna privatna adresa ili točna poslovna adresa u kojoj se navodi:

(a) za adrese u Velikom Vojvodstvu Luksemburgu: uobičajeno boravište navedeno u nacionalnom registru fizičkih osoba ili, za poslovne adrese, područje, ulica i kućni broj navedeni u Nacionalnom registru područja i ulica, kao što se to predviđa člankom 2. točkom (g) izmijenjenog Zakona od 25. srpnja 2002. o reorganizaciji Uprave za katastar i topografiju kao i poštanski broj;

(b) za adrese u inozemstvu: područje, ulica i kućni broj u inozemstvu, poštanski broj i zemlja;

10. za osobe upisane u Nacionalni registar fizičkih osoba: identifikacijski broj predviđen izmijenjenim Zakonom od 19. lipnja 2013. o identifikaciji fizičkih osoba;

11. za nerezidentne osobe koje nisu upisane u Nacionalni registar fizičkih osoba: inozemni identifikacijski broj;

12. priroda vlasničkog udjela koji drži;

13. opseg vlasničkog udjela koji drži.”

U skladu s člankom 11. Zakona, sve prethodno navedene informacije dostupne su nacionalnim tijelima u izvršavanju njihovih zadaća, dok na temelju [orig. str. 8.] članka 12. pristup informacijama iz članka 3. stavka 1. točaka 1. do 8., 12. i 13. imaju sve osobe.

Člankom 8. Europske konvencija o ljudskim pravim koji se odnosi na pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života određuje se sljedeće:

„1. Svatko ima pravo na poštovanje svoga privatnog i obiteljskog života, doma i dopisivanja.

2. Javna vlast se neće miješati u ostvarivanje tog prava, osim u skladu sa zakonom i ako je u demokratskom društvu nužno radi interesa državne sigurnosti, javnog reda i mira, ili gospodarske dobrobiti zemlje, te radi sprječavanja nereda ili zločina, radi zaštite zdravlja ili morala ili radi zaštite prava i sloboda drugih.”

Osim toga, člankom 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) predviđa se da „[s]vatko ima pravo na poštovanje svojeg privatnog i obiteljskog života, doma i komuniciranja”.

U skladu s člankom 52. Povelje:

„1. Svako ograničenje pri ostvarivanju prava i sloboda priznatih ovom Poveljom mora biti predviđeno zakonom i mora poštovati bit tih prava i sloboda. Podložno načelu proporcionalnosti, ograničenja su moguća samo ako su potrebna i ako

zaista odgovaraju ciljevima od općeg interesa koje priznaje Unija ili potrebi zaštite prava i sloboda drugih osoba.

2. Prava priznata ovom Poveljom i koja su predviđena u Ugovorima ostvaruju se pod uvjetima i u granicama određenima tim Ugovorima.

3. U onoj mjeri u kojoj ova Povelja sadrži prava koja odgovaraju pravima zajamčenima Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, značenje i opseg primjene tih prava jednaki su onima iz spomenute Konvencije. Ova odredba ne sprječava pravo Unije da pruži širu zaštitu.”

Stoga se postavlja pitanje je li pristup određenim podacima u RBE-u široj javnosti u skladu s prethodno navedenim odredbama, a osobito s Poveljom, tako da je Sudu potrebno uputiti prethodna pitanja čiji je sadržaj naveden u izreci ovog rješenja.

Članak 5. Opće uredbe o zaštiti podataka, u kojem se utvrđuju načela koja se odnose na obradu osobnih podataka, glasi kako slijedi:

„1. Osobni podaci moraju biti:

- (a) zakonito, pošteno i transparentno obrađivani s obzirom na ispitanika [**orig. str. 9.]** (zakonitost, poštenost i transparentnost’);
- (b) prikupljeni u posebne, izričite i zakonite svrhe te se dalje ne smiju obrađivati na način koji nije u skladu s tim svrhama; daljnja obrada u svrhe arhiviranja u javnom interesu, u svrhe znanstvenog ili povijesnog istraživanja ili u statističke svrhe, u skladu s člankom 89. stavkom 1. ne smatra se neusklađenom s prvotnim svrhama (,ograničavanje svrhe’);
- (c) primjereni, relevantni i ograničeni na ono što je nužno u odnosu na svrhe u koje se obrađuju (,smanjenje količine podataka’);
- (d) točni i prema potrebi ažurni; mora se poduzeti svaka razumna mjera radi osiguravanja da se osobni podaci koji nisu točni, uzimajući u obzir svrhe u koje se obrađuju, bez odlaganja izbrišu ili isprave (,točnost’);
- (e) čuvani u obliku koji omogućuje identifikaciju ispitanikâ samo onoliko dugo koliko je potrebno u svrhe radi kojih se osobni podaci obrađuju; osobni podaci mogu se pohraniti na dulja razdoblja ako će se osobni podaci obrađivati isključivo u svrhe arhiviranja u javnom interesu, u svrhe znanstvenog ili povijesnog istraživanja ili u statističke svrhe u skladu s člankom 89. stavkom 1., što podliježe provedbi primjerenih tehničkih i organizacijskih mjera propisanih ovom Uredbom radi zaštite prava i sloboda ispitanika (,ograničenje pohrane’);
- (f) obrađivani na način kojim se osigurava odgovarajuća sigurnost osobnih podataka, uključujući zaštitu od neovlaštene ili nezakonite obrade te od

slučajnog gubitka, uništenja ili oštećenja primjenom odgovarajućih tehničkih ili organizacijskih mjera (,cjelovitost i povjerljivost’);

2. *Voditelj obrade odgovoran je za usklađenost sa stavkom 1. te je mora biti u mogućnosti dokazati (,pouzdanost’).*”

Nakon čitanja ovog teksta opravdano se postavlja pitanje omogućuje li otvoreni pristup javnosti podacima u RBE-u da se zajamči poštovanje tih odredbi.

Stoga Sudu valja uputiti prethodna pitanja čiji je sadržaj naveden u izreci ovog rješenja. **[orig. str. 10.]**

SOVIM se pita i o usklađenosti članka 15. Zakona sa zahtjevom da se predvidi djelotvoran pravni lijek jer je predviđeni rok od 15 dana iznimno kratak i stoga povrjeđuje članak 6. Konvencije o ljudskim pravima.

Člankom 15. Zakona određuje se da „(2) *Upravitelj privremeno daje pristup informacijama iz članka 3. samo nacionalnim tijelima od primitka zahtjeva do dostave njegove odluke i, u slučaju odbijanja zahtjeva, na dodatno razdoblje od 15 dana. U slučaju žalbe protiv odluke o odbijanju, ograničenje pristupa informacijama zadržava se sve dok se protiv odluke o odbijanju više ne može podnijeti pravni lijek. [...]*

(4) Obavijest o ograničenju pristupa informacijama i datum donošenja odluke objavljuje upravitelj u Registru stvarnih vlasnika.

(5) Svaka zainteresirana osoba koja namjerava osporavati odluku upravitelja donesenu na temelju stavaka 2. ili 3. može u skladu s odredbama članka 7. stavka 3. podnijeti žalbu protiv te odluke u roku od 15 dana od objave obavijesti navedene u stavku 4.”

Iz toga proizlazi da rok za žalbu počinje teći od objave obavijesti, a ne od datuma kada je stvarni vlasnik obaviješten o odluci.

Osim toga, nije utvrđeno zašto bi se rok za žalbu od 15 dana, koji se primjenjuje i u mnogim drugim situacijama, , trebao smatrati nedostatnim s obzirom na članak 6. Europske konvencije o ljudskim pravima.

Stoga, u tom pogledu Sudu ne treba uputiti prethodno pitanje.

Slijedom navedenog:

[*omissis*] tribunal d’arrondissement (Općinski sud, Luksemburg), odlučujući u kontradiktornom postupku,

[*omissis*]

prekida postupak i upućuje Sudu Europske Unije sljedeća prethodna pitanja:

Pitanje 1.

Je li valjan članak 1. stavak 15. točka (c) Direktive (EU) 2018/843, kojom se izmjenjuje članak 30. stavak 5. prvi podstavak Direktive (EU) 2015/849 o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ u dijelu u kojem obvezuje države članice da **[orig. str. 11.]** informacije o stvarnom vlasništvu učine u svim slučajevima dostupnima široj javnosti, a da to pritom nije potrebno opravdati legitimnim interesom,

a. s obzirom na pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života zajamčeno člankom 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (**Povelja**), koji se tumači u skladu s člankom 8. Europske konvencije o ljudskim pravima, uzimajući u obzir ciljeve utvrđene osobito u uvodnim izjavama 30. i 31. Direktive 2018/843 čiji je cilj, konkretno, borba protiv pranja novca i financiranja terorizma; i

b. s obzirom na pravo na zaštitu osobnih podataka zajamčeno člankom 8. Povelje, u dijelu u kojem se njime osobito nastoji zajamčiti zakonita, poštena i transparentna obrada osobnih podataka u pogledu ispitanika, ograničenje svrhe prikupljanja i obrade te smanjenje količine podataka?

Pitanje 2.

1. Treba li članak 1. stavak 15. točku (g) Direktive 2018/843 tumačiti na način da iznimne okolnosti, na koje se u njemu upućuje, u kojima države članice mogu predvidjeti izuzeća od pristupa svim informacijama ili dijelu informacija o stvarnom vlasništvu, u slučajevima kada bi pristup javnosti izložio stvarnog vlasnika nerazmjernom riziku, riziku od prijevare, otmice, ucjene, iznude, zlostavljanja, nasilja ili zastrašivanja, postoje samo ako se dokaže nerazmjerni rizik od prijevare, otmice, ucjene, iznude, zlostavljanja, nasilja ili zastrašivanja, koji je izniman, stvarno utječe na određenu osobu stvarnog vlasnika, ozbiljan, stvaran i trenutačan?

2. U slučaju potvrdnog odgovora, je li članak 1. stavak 15. točka (g) Direktive 2018/843 koji se tako tumači valjan s obzirom na pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života zajamčeno člankom 7. Povelje i pravo na zaštitu osobnih podataka zajamčeno člankom 8. Povelje?

Pitanje 3.

1. Treba li članak 5. stavak 1. točku (a) Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) kojim se zahtijeva zakonita, poštena i transparentna obrada podataka s obzirom na ispitanika tumačiti na način da mu se ne protivi

a. to da su osobni podaci stvarnog vlasnika upisani u registar stvarnih vlasnika, uspostavljen u skladu s člankom 30. Direktive 2015/849, kako je izmijenjen člankom 1. stavkom 15. Direktive 2018/843, dostupni široj javnosti pri čemu se ne provodi nadzor nad tim pristupom te niti jedan pripadnik javnosti ne mora dati opravdanje, a osoba na koju se podaci odnose (stvarni vlasnik) ne može znati tko je imao pristup tim osobnim podacima o njemu; ni **[orig. str. 12.]**

b. to da voditelj obrade takvog registra stvarnih vlasnika omogući pristup osobnim podacima stvarnih vlasnika neograničenom i neodredivom broju osoba?

2. Treba li članak 5. stavak 1. točku (b) Opće uredbe o zaštiti podataka, kojim se ograničavaju svrhe obrade tumačiti na način da mu se ne protivi to da su osobni podaci stvarnih vlasnika koji su upisani u registar stvarnih vlasnika, uspostavljen u skladu s člankom 30. Direktive 2015/849, kako je izmijenjen člankom 1. stavkom 15. Direktive 2018/843, dostupni široj javnosti a da voditelj obrade tih podataka ne može jamčiti da se navedeni podaci upotrebljavaju isključivo u svrhu za koju su prikupljeni, odnosno, u biti za sprečavanje pranja novca i financiranja terorizma, uzimajući u obzir da šira javnost nije tijelo odgovorno za osiguravanje poštovanja te svrhe?

3. Treba li članak 5. stavak 1. točku (c) Opće uredbe o zaštiti podataka, kojim se propisuje smanjenje količine podataka, tumačiti na način da mu se ne protivi to da u registru stvarnih vlasnika uspostavljenom u skladu s člankom 30. Direktive 2015/849, kako je izmijenjen člankom 1. stavkom 15. Direktive 2018/843, šira javnost ima uz pristup imenu, mjesecu i godini rođenja, državljanstvu i zemlji boravišta stvarnog vlasnika te prirodi i opsegu vlasničkog udjela koji drži, također i pristup njegovu datumu i mjestu rođenja?

4. Protivi li se članku 5. stavku 1. točki (f) Opće uredbe o zaštiti podataka, kojim se propisuje da podaci moraju biti obrađivani na način kojim se osigurava odgovarajuća sigurnost osobnih podataka, uključujući zaštitu od neovlaštene ili nezakonite obrade čime se jamči cjelovitost i povjerljivost tih podataka, pristup bez ograničenja i uvjeta, bez obveze čuvanja povjerljivosti osobnih podataka stvarnih vlasnika dostupnih u registru stvarnih vlasnika uspostavljenom u skladu s člankom 30. Direktive 2015/849, kako je izmijenjen člankom 1. stavkom 15. Direktive 2018/84?

5. Treba li članak 25. stavak 2. Opće uredbe o zaštiti podataka, kojim se jamči integrirana zaštita podataka i na temelju kojeg se, osobito, osigurava da osobni podaci nisu automatski, bez intervencije pojedinca o kojem je riječ, dostupni neograničenom broju pojedinca, tumačiti na način da mu se ne protivi

a. to da se registrom stvarnih vlasnika, uspostavljenim u skladu s člankom 30. Direktive 2015/849, kako je izmijenjen člankom 1. stavkom 15. Direktive 2018/843, ne zahtijeva da se pripadnici šire javnosti koji pretražuju osobne podatke stvarnog vlasnika registriraju na internetskim stranicama navedenog registra;

b. to da se nikakva informacija o pretraživanju osobnih podataka stvarnog vlasnika upisanih u takav registar ne prenosi navedenom stvarnom vlasniku; ili

c. to da se nijedno ograničenje opsega i dostupnosti predmetnih osobnih podataka ne primjenjuje s obzirom na svrhu njihove obrade? **[orig. str. 13.]**

6. Treba li članke 44. do 50. Opće uredbe o zaštiti podataka, na temelju kojih prijenos osobnih podataka u treće zemlje podliježe strogim uvjetima, tumačiti na način da im se ne protivi to da su takvi podaci stvarnog vlasnika upisani u registar stvarnih vlasnika, uspostavljen u skladu s člankom 30. Direktive 2015/849, kako je izmijenjen člankom 1. stavkom 15. Direktive 2018/84, u svim slučajevima dostupni široj javnosti bez potrebe opravdanja tog pristupa legitimnim interesom i bez ograničenja u pogledu lokacije te javnosti?

[omissis]

RADNI DOKUMENT